

प्रेषितात् लोके सा तेन सर्वगङ्गा देवोप ॥ ४५० ॥
 सर्वमय त्विं सर्वोक्तः मयट् । १ सर्वोक्तः २ परीक्षरे पुं ।
 सर्वमूय नं हतं । कपटके त्विका ।
 सर्वमूयक पुं सर्वं स्यात् । सप्त-वृत् पुं । कावे हेमचं ।
 सर्वरस पुं सर्वोत्सवः । (धुना) १ शावरसे अमरः ७५० ।
 २ बोणादिवाद्ये मेदिं । १ पण्डिते गच्छन् । कर्म ।
 ३ लवणे रसे । सर्वोत्सवस्यति रवि-लवण् । १ परसे-
 श्वरे सैव्यमनवदु तस्य सर्वत आनन्दमयत्वात् तत्रात्मन् ।
 सर्वरसोत्तम पुं सर्वेष्ट रसेषु उत्तमः । लवणे रसे हेमचं ।
 सर्वरात्र पुं सर्वं रात्रिः अथ सप्तमः । “रात्राङ्गालाः पु-
 षीति” पा० पुं स्तम् । सकलरात्रौ चि० को० । [दिरयम् ।
 सर्वरी स्त्री वृ-वनिष् डीप् र च । रात्रौ धरणिः तावद्व्या-
 सर्वर्तुपरिवर्त्त पुं सर्वर्तूनां परिवर्त्तो यत् । वस्तरे जटा-
 सर्वला ली) स्त्री सर्वं लाति ला-क वा गौरा० डीप् ।
 तोमरास्ते अमरः ।
 सर्वलिङ्गिन् पुं सर्वेषां लिङ्गानि सन्त्यस्य इति । वेद-
 विरुडाधारिणां बोडादीनां लिङ्गवत्तु पापण्डेषु अमरः
 सर्वलोह पुं सर्वं लोहमयोऽवयवो यस्य । लौहमये वाणे
 हेमचं । [गाम्भारीडचे जटा० ।
 सर्ववर्षिका स्त्री सर्वे वर्षेयति वर्षे-एषु च अत इत्यम् ।
 सर्वविद् पुं सर्वं वेत्ति विद-क्लिप् । १ परमेश्वरे २ सर्वज्ञा-
 तरि त्विं ।
 सर्ववेद पुं सर्वे वेदान् अधीते उक्त्या० ठक् । “सर्वो-
 सादेव लुक् वक्तव्यः” वार्ति० तस्य लुक् । १ सर्ववेदाध्य-
 यनकर्त्तरि । सर्वो वेत्ति विद-लवण् उप० । २ सर्वज्ञे त्विं ।
 सर्ववेदस् म० सर्वोक्तं धनानि वेदयते लभयति पात्राय
 दक्षिणां ददाति विद-लाभे णिच्-कर्म । सर्वस्व-
 दक्षिणकविज्ञानसामकाटिशागकर्त्तरि अमरः ।
 सर्ववेदस् ग० सर्वं वेदः गृहे विद्यमानं धनं नि० अचसुमा० ।
 सर्वस्वे गृहे विद्यमाने सर्वधने तस्य विश्वजिद्व्यागे दक्षि-
 णात्वेन विहितम् । “सहस्रं सर्ववेदसं मिश्रजितः”
 कात्या० श्रौ० २१।।६ सहस्रसर्ववेदस्यो विश्वजिते वि-
 कल्पाः । सर्ववेदस्यो ददस्यते । “ज्जोष पुत्रस्य
 भज्य भूमिगूडजं योगविशेषां सर्वेषाम्” श्रु० ।
 “न्योषपुत्रस्य विभागं दत्त्वा भूमिगूडजं ददाति कृत-
 णतम् सर्वमनुयायां हि भूम्या योगोऽविशिष्टः धारण-
 चङ्क्रमणद्वारेण गूडस्य च यस्मिन्नेव नतेति” कर्म
 “मृपेक्षाद्वारणशयनासनवस्त्रातिमेत्यन्तः सर्वेषां

विविशिष्टः ८ः गूढो धर्मोऽर्थः सेवां कुरुते स सर्वेषामवि-
 शिष्ट एव सर्वेषाम् । “गूढानं वा दर्शनाविरोधाभासम्”
 श्रु० वाग्यः पक्षव्याप्यतो गूढस्य दानं च भवति दशरते
 हि गूढस्य दानं पुरुषमेधे “सपुरुषं प्राची दिग्घात-
 रिति” न च विरोधो गर्भदास्यः । तस्माच्छूद्रो दीयत एव
 अनेन च न्यायेन भूषणार्थे कटेगटानेनैव न विरोधः
 “परिमाणे सप्तमविशेषात्” श्रु० । सर्वस्य परिमाणे यस्य
 यावत् स तस्यैव गृह्यते सर्वं वेदः सर्ववेदसमिति तेन
 प्रागपि सहस्रान् सर्ववेदसं भवति एवं प्राप्ता स्यात् । सर्व-
 स्य परिमाणे योपेक्षितं सर्वस्वं यस्य दानं गृहे सुवर्णा-
 दि तत्सर्वं देयम् कृतः अविशेषात् न च सर्वस्वं ददा-
 नीति (अस्य) वाक्यगोचः श्रुतः तेन सहस्रान् नमस्तिरिक्तं
 वेति विशेष आसीद्यते ; “अधिकं वा प्रत्ययतुल्यत्वात्
 श्रु० । “अधिकं वा सहस्रात् सर्ववेदसं पक्षीतव्यम् ।
 प्रत्यय हि सर्ववेदसं सहस्रेणातुल्यत्वं दर्शयति कोऽर्कित
 मदश्रुः सर्ववेदसं दातुं तस्मात् सहस्रं देयमिति एतच्च
 सहस्रादधिकं उपसद्यते नेतरथेति एवं तावदत्र (विश्व-
 जिति) सहस्रादधिकं सर्ववेदसमित्युक्तम् कर्मकः । “सर्वस्य
 प्रतिनिधिषां” श्रु० “दीयते अर्पणस्यैव दानं” कर्मकः “क्षेत्र-
 ननुतमारधान्यपल्यदासमिधुनमहानसारोऽहणविमितशय-
 नानि” श्रु० । “क्षेत्रादीनि दासमिधुनालानि प्रमिडानि
 सहानघोपयोगिकं द्रव्यं तावच्चर्वादिपञ्चानसगच्छे नोच्यते
 आरोहणं च युज्यं विमितशयने प्रसिद्धे एव । तेन
 प्रसिद्धा अनङ्गनीवर्दः सीरं चक्षुः धान्यं गोधूमादि-
 पल्य पलाटिमानाङ्गम् । दासमिधुनं दानीकमो सहा-
 नसं तावच्चर्वादिपञ्चोपकरणम् आरोहणं दृश्यं द
 विमितं गृहस्य गयम् सहस्रेण एतान् दद्यात् कर्मकः ।
 सर्ववेदिन् पुं सर्वेषां वेदो ध्यात्येनात्यय इति । गटे
 हेमचं । १ सर्वोक्तोचित त्विं ।
 सर्वसङ्गत पुं सर्वं सङ्गतस्य चिन्मात्रं । १ सर्वाधीन्ये गच्छन्
 सर्वसंसर्गलवण न० सर्वसंसर्गं जातं लवणम् । औषधे
 लवणे रालनि० ।
 सर्वसङ्गहन न० सर्वेषां सङ्गहनं युद्धार्थं सङ्गीकरणं यत् ।
 चतुरङ्गसैन्यसङ्गीकरणेन युद्धयात्रायाम् अमरः ।
 सर्वसह पुं सर्वं सहते कष्टं । १ युगश्लो रत्नमा० २ सर्व-
 सहिष्णु त्विं । [२ सहस्राद्यसप्तने त्विं ।
 सर्वसिद्धि पुं सर्वेषां सिद्धिरस्यात् । १ श्रीफले गच्छन् ।
 सर्वस्व न० कर्म । सहस्रधने सर्ववेदस्य गृहे दशरत्नम् ।